ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Κάθε μυστηριακή παράδοση φυλάσσει την Γνώση, που ελεύθερες και ανεξάρτητες Διάνοιες απέκτησαν με την πείρα αιώνων από την βαθειά μελέτη τών ουσιών και λειτουργειών τών Νομών τής φύσεως στο ορατό και πνευματικό επίπεδο. Λόγω δε τής αλληλεγγύης που αναπτύχθηκε μεταξύ τών Σοφών και αγνών μυσταγωγημένων ανθρώπων, οι Διάνοιες εκείνες μετέδωσαν τη γνώση αυτή σαν Ιερή παρακαταθήκη με την προϋπόθεση βαρύτατου όρκου όπως και αυτοί την μεταδώσουν στους σε κάθε φορά μυούμενους, σε γλώσσα όμως συμβολική και με αλληγορικές εικόνες.

Κατά τους παλιούς μύστες η αλήθεια δεν είναι δυνατόν να γραφεί και ούτε ποτέ γράφηκε. Διατυπώθηκε μόνο σαν μύθος, σαν αλληγορία, σαν σύμβολο, για να την κατανοήσουν μέσα από αυτά μόνο οι αγνοί Μύστες.

Ο συμβολισμός είναι οπτική γλώσσα που διατυπώνεται με σχήματα γεωμετρικά, με αριθμούς και άλλες εικόνες από το φυσικό, λειο.

Η φυσική μας ομιλία, η κοινή γλώσσα τών ανθρώπων, έχει υλική φύση αφού δημιουργείται απο την πείρα μας με τα υλικά πράγματα. Θα ήταν πιο σωστό να πούμε ότι η γλώσσα μας, επειδή απορρέει απο την επαφή μας με τα υλικά αντικείμενα, είναι πολύ κατάλληλη για να τα περιγράψει. Όταν χρησιμοποιούμε την γλώσσα για να περιγράψουμε εκείνα τα μέρη τής εμπειρίας μας που δεν είναι προσιτά στις αισθήσεις μας, γρήγορα αντιμετωπίζουμε προβλήματα και καταλήγουμε σε αδιέξοδο. Με την γλώσσα τών συμβολών εκφράζονται οι λεπτότερες συλλήψεις τής ανθρωπίνης διάνοιας, η οποία κατωρθωσε να γνωρίσει την καθόλου αλήθεια και με την ιδιαίτερη στον καθένα συμβολική δεξιοτεχνία διατυπώνεται με τον ένα ή τον άλλο τρόπο για τους κάτωθι σκοπούς.

1) Να περιφρουρήσει απο την βεβήλωση και την κακή χρήση την Αλήθεια, δηλαδή την γνώση ωρισμένων φυσικών και πνευματικών νομών. Υπάρχουν αλήθειες που δεν είναι κατάλληλες για όλους και που θα είχαν δυσάρεστα αποτελέσματα σε απροετοίμαστους ανθρώπους.

2) Να εξαναγκάσει το πνεύμα των μυουμένων να αναπτύξη δική του πρωτοβουλία, ώστε να εισδύσει στην εσωτερική έννοια κάθε συμβόλου, το οποίο για ένα αμύητο είναι ένα αλλόκοτο και σιωπηλό σχήμα, δια ένα όμως αγνό μύστη πηγή Φώτος, κάτι που δεν μπορεί να μεταδωθεί με τον προφορικό λόγο.

Τα σύμβολα προσδίνουν κάτι απο την περικλειόμενη σε αυτά αλήθεια, σε κάθε νοοτροπίας και πνευματικής αναπτύξεως άτομα, ώστε να είναι πολύτιμα τόσο στους προχωρημένους όσο και στους καθυστερημένους στην κλίμακα τής εξελίξεως.

Σύμφωνα με τα παραπάνω μπορούμε να χαρακτηρίσουμε τον Τεκτονισμό σαν την Επιστήμη τού Συμβολισμού. Αν αφαιρέσουμε από τον Τεκτονισμό τα σύμβολα είναι σαν να του αφαιρούμε την ψυχή του και να αφήνουμε πίσω ενα σώμα καταδικασμένο στην φθορά.

Σε κάθε ένα τεκτονικό σύμβολο μπορούμε να ψάξουμε για μια τριπλή σημασία. Την καθαρά φυσική , την ηθική, και την Πνευματική ή Μυσταγωγική.

Η σημερινή προσπάθεια ερμηνείας τών Συμβόλων τής Στοάς δεν πρέπει με ΚΑΝΕΝΑ τρόπο να θεωρηθεί ότι δίνει τελεσίδικες απαντήσεις.

Απηχούν απλά γνώμες σε συνδιασμό με την βιβλιογραφία που παρατίθεται και που ίσως φανεί χρήσιμη στον ανήσυχο ερευνητή. Πιστεύω ότι στα πλαίσια τής προσπάθειας τού καθενός μας για μια καλύτερη κατανόηση τών Αρχών τού Τεκτονσμού θα αποτελέσει χρήσιμο βοήθημα, ιδίως για τους νέους, για να αναπτύξουν παραπέρα και να επεκτείνουν, τις ερμηνείες τών Συμβόλων σύμφωνα με τις δικές τους προσπάθειες και βοιωματικές εμπειρίες , κατά την μακροχρόνια πορεία τους προς την Ανατολή.

Άρθρο 1, Χ τών Θεμελιωδών Αρχών τού Καταστατικού Τεκτονικού Χάρτη

¨Οι Ελευθεροτέκτονες συνέρχονται έν Στοαίς, αίτινες τούτο μεν είναι επί μέρους συγκεκροτημέναι Ενώσεις αδελφών, υπό κοινών τύπων καί κανονισμών διεπόμενοι, όσον αφορά την συγκρότησιν, σύστασιν και λειτουργίαν αυτών, τούτο δε Τεκτονικά Εργαστήρια, ήτοι ο τόπος, ένθα ούτοι, συνερχόμενοι, εργάζονται πρός βελτίωσιν αυτών, δια τής κατανοήσεως και εφαρμογής τών Τεκτονικών Αρχών, ών η εσωτερική καί βαθύτερα έννοια, δια συμβόλων εικονιζομένη και δια αλληγοριών εκτιθέμενη, αποκαλύπτεται αυτοίς βαθμηδόν διά προοδευτικής είς ωρισμένους Ιεραρχικούς Τεκτονικούς βαθμούς μυήσεως.¨

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1) Εγκυκλοπαίδεια τής Ελευθέρας Τεκτονικής ΝΕΣΤΟΡΑ ΛΑ ΣΚΑΡΙ
2) Η Κεκρυμενη Ζωη εν τω Τεκτονισμω , CHARLES LEADBEATER
3) Τυπικό Α' Συμβολικού Βαθμού Μ∴Στ∴ της Ελλάδος
4) Δια την καταρτηση του μαθητού Τεκτόνος ΒΑΣΙΛΗ ΙΩΑΝΝΗ
5) Πάλαια Διαθήκη (Βασίλειων-Παραλειπομένων) κατά τούς ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ
6) Μαθήματα Συμβολικής (O.R.A) ORDO ROSAE AUREAE
7) Οικοδομικός & Τεκτονικός Συμβολισμός ΠΕΤΡΟΥ ΓΡΑΒΙΓΕΡ

ΣΤΟΑ

Στοά σημαίνει το μέρος όπου συγκεντρώνονται οι Τέκτονες για να εργασθούν ή τις επί μέρους συγκροτημένες ενώσεις αδελφών τις οποίες ρυθμίζουν κοινοί τύποι και κανονισμοί (Καταστατικός Χάρτης, άρθρο 1,10). Κατά τον Ραγκόν προέρχεται από τον Σανσκριτικό όρο " L0GA " που σημαίνει κόσμος και από αυτόν προήλθε η ονομασία σε άλλες γλώσσες εκτός τής Ελληνικής (LODGE, LOGE, LOGIA) . Κατά άλλη άποψη η λατινική λεξη "LOGIA" ηταν η ονομασία ενός ιδιαίτερου οικήματος, δίπλα ή κατ' επέκταση τού κυρίου οικοδομήματος που εργάζονταν οι οικοδόμοι τού μεσαίωνα , όπου συναθροίζονταν για να ακούσουν ομιλίες ανωτέρων συναδέλφων στην Αρχιτεκτονική ή για να συζητήσουν. Γιαυτό η λεξη μπορεί να προέρχεται απο την ελληνική λέξη "λόγος" που σημαίνει συζ ήτηση, ομιλία. Στην ελληνική γλώσσα θεωρείται ως ανάμνηση τών Φιλοσοφικών εντευκτηρίων τών Αρχαίων Ελλήνων. Αυτά ήταν στολισμένα με κιονοστοιχίες και υπήρχαν σε όλες τις αρχαίες πόλεις, ιδίως στις αγορές. Περίφημη ήταν η Στοά τών Αθηνών που δίδασκε ο Ζήνων, από την οποία , η διδασκαλία του ονομάζεται Στωική και Στωικισμός. Η ονομασία Στοά περιορίζεται κυρίως στους Συμβολικούς βαθμούς, ενώ στον Φιλοσοφικό Τεκτονισμό χρησιμοποιούνται άλλες ονομασίες. Ο Θρησκευτικός χώρος λατρείας τού θείου σε όλες τις θρησκείες ονομάζεται Ναός. Κατ' επέκταση και ο χώρος τής Στοάς καλείται Ναος, χωρίς όμως να έχει την σημασία τού Θρησκευτικού Ναού. Εκτός τού λειτουργικού ρόλου, ως τόπος συγκεντρώσεως τών μελών τού Ε∴Τ∴, έχει σπουδαιότατη συμβολική σημασία. Παριστάνει αυτόν τον ίδιο τον άνθρωπο ως ναό (κατοικία) τού Θεού, το ιερό τής σκέψεως και το βάθος τής συνειδήσεως του άνθρωπου. Παράλληλα παριστάνει τον κόσμο μέσα στον οποίον κατοικεί ο τριαδικός Θεός, η Σοφία, η Ισχύς και το Κάλλος. Ο Τεκτονικός Ναός είναι η συμβολική αναπαράσταση τού Κόσμου και η προβολή τού ουρανού πάνω στην Γη. Παριστάνει την ζωντανή σύνθεση τών αντιαποκρίσεων μεταξύ Μακρόκοσμου και Μικρόκοσμου, την άχρονη βεβαίωση τού μεγάλου νόμου τής Αναλογίας, όπως αυτή συνοπτικά περιγράφεται στο κείμενο τού Σμαραγδινου Πίνακα " Ως τα κάτω ούτω και τα άνω και ως τα άνω ούτω και τα κάτω ..." . Η Στοά έχει σχήμα ορθογωνίου με μήκος διπλάσιο από το πλάτος. Κατά την Τεκτονική φρασεολογία εκτείνεται από την Ανατολή μέχρι την Δύση, από τον Βορρά μέχρι τον Νότο και από τον Ουρανό μέχρι την Γη. Το πλάτος τής Στοάς αντιπροσωπεύει όλο το Ανθρώπινο γένος πέρα από κάθε διάκριση φυλής, γλώσσας, θρησκείας ή χρώματος, το δε ύψος τού ναού την παγκοσμιότητα και φιλανθρωπία τού Τεκτονισμού.

Επίσης η σχέση 1 προς 2 τών διαστάσεων συμβολίζει τον Νόμο τής Δυάδας ή τών Αντιθέτων (βλέπε και στήλες B∴ και J∴) .
Η είσοδος τού ναού βρίσκεται στην Δύση για να υποδεικνύει την διεύθυνση τής πορείας προς το Φως που βρίσκεται στην Ανατολή. Η είσοδος τού ναού είναι ταυτόχρονα και έξοδος. Ετσι η κίνηση μας, Είσοδος-Πορεία-Εξοδος, Άνοδος -Ακμή- Κάθοδος, Γέννηση -Ζωή-Θάνατος, είναι οι τρεις φάσεις κάθε δονητικής κατάστασης, οι τρεις περίοδοι κάθε δημιουργήματος, ο Νόμος τής Τριάδας στην Δημιουργία. Επειδή όμως η είσοδος και η έξοδος ταυτίζονται είναι δυνατόν η γέννηση και ο θάνατος να είναι ταυτόσημα (Μια ενδιαφέρουσα ανάπτυξη τού θέματος γίνεται στο βιβλίο τού Ρόντνεϋ Κόλλιν " Η Θεωρία τής Αιωνίας Ζωής " . Δια την έκταση τής Στοάς από την Δύση προς την Ανατολή δίδονται οι παρακάτω απόψεις-ερμηνείες.
1. Ο Ηλιος ως σύμβολο τής θεότητας ανατέλλει από την Ανατολή.
2. Το Φως τής μαθήσεως ανέτειλε στην Ανατολή και από εκεί μεταδόθηκε στην δύση, γιαυτό όλα τα έθνη τού κόσμου προσβλέπουν προς την Ανατολή σαν πηγή Φωτός.
3. Το θρησκευτικό φως γεννήθηκε στην Ανατολή και από εκεί μεταδόθηκε στην δυση.
4. Κατά το προηγούμενο τού Ναού τού Σολομώντα και κατά απομίμιση τής διατάξεως τής σκηνής τού μαρτυρίου,την οποία οι Ισραηλίται τοποθετούσαν πάντα στραμενη από την δύση προς την Ανατολή στις περιπλανήσεις τους στην έρημο. Κατά άλλη όμως άποψη ο πραγματικός λόγος τού προσανατολισμού, είναι λόγος μαγνητικός. Μεταξύ τού ισημερινού και των δυο πόλων τής γης υπάρχει ένα δυναμικό πεδίο, καθώς και ένα δεύτερο δυναμικό πεδίο κάθετο σε αυτό κινούμενο κατά την φορά τής περιστροφής τής γης. Η χρησιμοποίηση τών δυο αυτών πεδίων γίνεται στο έργο τής Στοάς κατά την διάρκεια τών Τελετουργειών, η δε φύση τους είναι διαφορετική από τις δυνάμεις τού μαγνητικού πεδίου τής Γης που επιρεάζουν τον χάλυβα και τον μαγνήτη.
Τέλος η έκταση τής στοάς από δύση προς ανατολή και από βορρά προς μεσημβρία είναι πιθανότατα συμβολισμός τού νόμου τής Τετράδας, τού νόμου τής σταθερότητας στο φυσικό πεδίο, η οποία παράγεται από την σύζευξη δυο εναντίων με δυο αντίθετα (βλέπε παρακάτω σχήμα).
Δύο άλλες συμβολικές πόρτες βρίσκονται μια στην μεσημβρία και μια στην Ανατολή. Ο Σεβάσμιος, φρουρός τής πόρτας τής Σόφιας, ο Α΄ Επόπτης, φρουρός τής πόρτας τής Ισχύος, ο Β' Επόπτης φρουρός τής πόρτας τού Κάλλους.

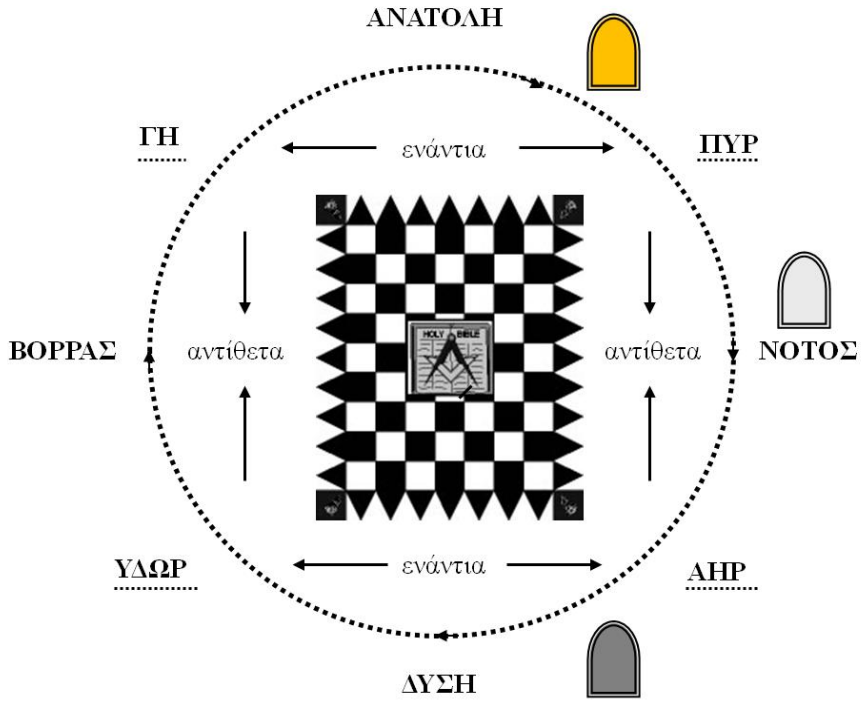

Δέχονται συμβολικά το τριπλό κτύπημα στον ώμο τους απο το δεξί χέρι τού υποψηφίου κατά τις τρεις περιοδείες και ανοίγουν τον θύρα προς τον αντίστοιχο δρόμο κάτω από την απαραίτητη προϋπόθεση τής Ελευθερίας και τής Χρηστοήθειας.

Η χρησιμότης τής Στοάς περιγράφεται συνοπτικά ως εξής :

1.Τόπος οπου μπορούμε να εργασθούμε ανενόχλητοι.Εχει σημασία να μπορούμε να εργαζόμαστε ελεύθεροι από θορύβους και από καταστάσεις διασπάσεως τής προσοχής (Ασφάλεια από Εξω - Εξωτερική Στέγαση).

2.Τόπος καθιερωμένος δια ειδική εσωτερική εργασία που πρέπει να είναι απαλαγμένος από κάθε ρύπανση, όχι μόνον με την υλική έννοια, αλλά και με την έννοια τού οποιουδήποτε που παρενοχλεί την ψυχική και πνευματική αγνότητα τού χώρου, διότι εργαζόμαστε στο ιερό τής σκέψεως (δηλαδή εντός ημών), όπου και η παραμικρή ακόμη αιώρηση αρνητικών σκέψεων παρεμποδίζει τις ακτίνες τού φωτός. Η εσωτερική κάθαρση τού ναού, σημαίνει επομένως την απομάκρυνση ατόμων, σκέψεων και δυνάμεων, που δεν ανήκουν στον “ ιερό ” χώρο.

Όπως δε αναφέρει και το Τυπικό τού Α' βαθμού " αφήνουμε τα μέταλλα μας προ τής θύρας τού ναού " (Εσωτερική κάθαρση -Εσωτερική Στέγαση).

3.Τόπος κοινής προσπάθειας και συνεργασίας και συνεπώς σύμβολο αδελφοσύνης.

4.Τόπος όπου γίνεται συνένωση και ενδυνάμωση τών Αδελφών για την επιτυχία τού κοινού σκοπού. Η συμμετοχή πολλών αδελφών, δημιουργεί μέσα στο Ναό ένα δυναμικό πεδίο, μια άλυσσο Φωτός και δυνάμεως, και έτσι δημιουργούνται οι συνθήκες εργασίας που χρειάζονται για το Μυητικό Εργο.

Η κίνηση γύρω από το μωσαϊκό δάπεδο πάντα κατά την φορά τών δεικτών τού ωρολογιού είναι σχετική με την κατεύθυνση τών δυνάμεων τού πεδίου οι οποίες δεν πρέπει να διαταράσσονται.

5. Τόπος που στο σύνολο του συμβολίζει τον Κόσμο, κάτω από τους νόμους τού οποίου συγκεντρώνονται οι μύστες. Στην οροφή τής Στοάς υπάρχει απεικόνηση τού έναστρου ουρανού. Η μόνιμη παρουσία τών μεγάλων Κοσμικών κύκλων, παρίστανεται από τους δώδεκα κίονες με σύμβολα τών Ζωδίων, οι οποίοι στηρίζουν τον Ουράνιο θόλο.

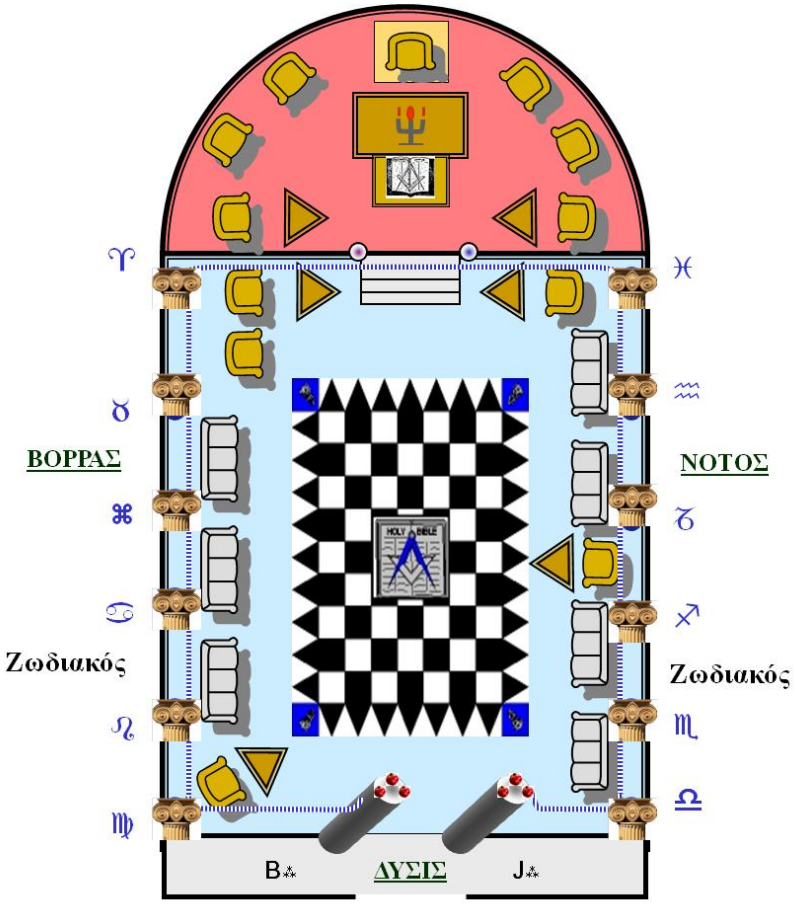

Ο ΖΩΔΙΑΚΟΣ ΚΥΚΛΟΣ

Είναι οι δώδεκα αστερισμοί που κατέχουν τα 12 σημεία τού ζωδιακού κύκλου. Αυτοί είναι Κριός (♈),Ταύρος (♉), Δίδυμοι (♊), Καρκίνος (♋) Λεων (♌), Παρθένος (♍), Ζυγός (♎), Σκορπιός (♏), Τοξοτης (♐), Αιγόκερως (♑), Υδροχοος (♒), Ιχθείς (♓). Ο ζωδιακός κύκλος είναι μια νοητή ουράνια ζώνη που έχει 8 μοίρες πλάτος εκατέρωθεν τής εκλειπτικής και στην οποία κινούνται ο ήλιος οι πλανήτες η σελήνη, ακόμα δε και άλλοι μικρότεροι πλανήτες (φαινόμενη τροχιά κατά το γεωκεντρικο σύστημα). Ο ζωδιακός κύκλος είναι η τροχιά που ακολουθούν ο Ηλιος και οι πλανήτες, σημειώνεται δε στην ουράνια σφαίρα από ομάδες απλανών αστέρων που ονομάζονται Ζωδιακοί Αστερισμοί ή Ζώδια. Ο ουράνιος ισημερινός τέμνει τον ζωδιακό κύκλο σε δυο σημεία που τα ονομάζουμε ισημερίες. Αντίστοιχα επί τής εκλειπτικής η μακρύτερη και πλησιέστερη θέση τής γης σε σχέση με τον ήλιο ονομάζονται ηλιοστάσια . Ο ήλιος χρειάζεται ένα μήνα για να διατρέξει κάθε ένα από τους αστερισμούς τού ζωδιακού, αυτή δε είναι και η πρώτη μεγάλη διαίρεση τού χρόνου που εισήχθηκε σε όλες τις αστρονομικές μελέτες. Ο ζωδιακός κύκλος καθώς και η ονομασία τών 12 ζωδίων έχουν πιθανότατα την προέλευση τους από τους μάγους τής Χαλδαίας.

Συμφωνά με τη συγχονη αντίληψη οι περιοχές που καταλαμβάνουν οι αστερισμοί τών ζωδίων, είναι πηγαί ηλεκτρομαγνητικής ενέργειας (αστρικής). Κάθε ένα από αυτά ακτινοβολεί στο κοσμικό περιβάλλον με ειδικές χαρακτηριστικές δυναμικές γραμμές. Η πορεία τού ήλιου μέσα στον ζωδιακό κύκλο μαζί με τους άλλους πλανήτες, η ανατολή και η δύση τών σημείων και τών αστερισμών αποτελεί ολόκληρη επιστήμη που ονομάζεται Αστροσοφία. Στην Αστρολογία τα 12 αυτα σημεία η αστερισμοί διαιρούνται σε 4 τριάδες, που αντιστοιχούν συμφωνά με την παράδοση προς τα τέσσερα στοιχεία τής Φύσεως όπως φαίνεται στο παρακάτω σκαρίφημα.

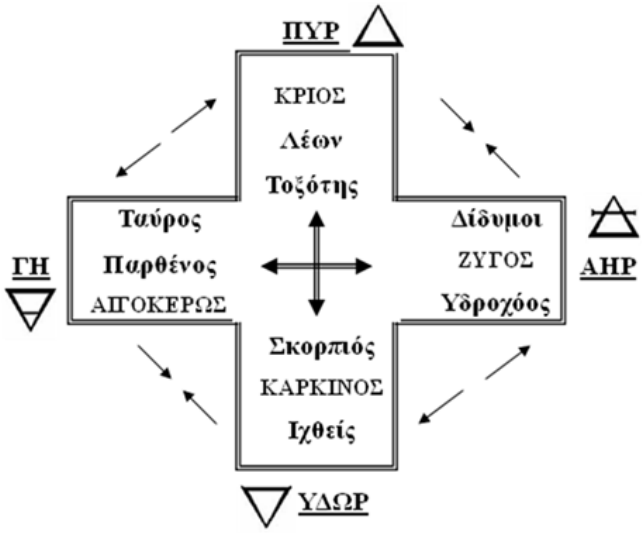

Ο αποκρυφυστής και τέκτων Papus γράφει ότι κάθε ένα όργανο τού ανθρωπίνου σώματος αντιστοιχεί σε ένα σημείο τού ζωδιακού κύκλου. Το κέντρο τού κύκλου, το σύμβολο τού ΕΝΟΣ, το σημείο από όπου ξεκινά κάθε εκδήλωση, κάθε δημιουργία, είναι το Απόλυτο Ενα, άμορφο, άναρχο και αδιάστατο, η απλούστερη έννοια που μπορούμε να συλλάβουμε για την πρωταρχική Μονάδα. Από αυτά με την ακτινοβολία του πηγάζει το κάθε τι, όπως από την μονάδα προέρχονται οι άπειροι αριθμοί, χωρίς να ελαττωθεί ή να πάθει οποιαδήποτε αλλοίωση. Εκ τού μοναδικού λοιπόν κέντρου εκπέμπονται ακτίνες προς τον χώρο, που τον γονιμοποιούν, έτσι δε γίνεται το ΦΩΣ, τα στοιχεία, ο ουρανός και η γη, οι αστερισμοί και πλανήτες, το ΠΑΝ. Το παν αυτό, ο κόσμος, μπορεί να παρασταθεί γεωμετρικά με την περιφέρεια τού κύκλου τού οποίου το κέντρο είναι η πρωταρχική μονάς. Αξιοσημείωτο είναι ότι ενώ το Κέντρο είναι αυτογενές και άναρχο, η περιφέρεια δημιουργείται αμέσως μόλις εκ του κέντρου ακτινοβολήσουν ακτίνες, από τις οποίες ορίζεται η περιφέρεια.

Ο αριθμός τών ακτίνων μπορεί να είναι άπειρος, όπως και τα σημεία τής περιφέρειας, που αυτές καταλήγουν. Στη συμβολική ομως ο αριθμός τών ακτινών εκλέγεται για να δηλώσει ορισμένη κοσμολογική ή άλλη έννοια. Ετσι στον Τεκτονισμό η Στοά, που θεωρείται παράσταση τού Κόσμου, συμβολικά οριοθετείται απο τα δώδεκα ζώδια και τον θυσσανωτο κόρυμβο για να παραστήσει τον ζωδιακό κύκλο. Πράγματι απο αρχαιοτάτων χρονών υπάρχει ο συμβολισμός τών δώδεκα ζωδίων, τα οποία ακολουθεί ο ήλιος κατα την φαινόμενη τροχιά του. Τέσσερα απο αυτά τοποθετημένα σε σταυρό, έπαιξαν στην παράδοση βασικό μυστηριακό ρόλο, τόσον από κοσμογονικής, όσον και από ανθρωπολογικής-ανελικτικής πλευράς. Αυτά είναι :

1) Ο Αιγόκερως προς Νότον
2) Ο Κριός Προς την Ανατολήν
3) Ο Καρκίνος προς Βορράν
4) Ο Ζυγόστρος την Δύσιν

Ο Κριός και ο Ζυγός είναι τα ισημερινα σημεία τής εαρινής και φθινοπωρινής ισημερίας. Ο Αιγόκερως και ο Καρκίνος είναι τα τροπικά σημεία ή των ηλιοστάσιων, της χειμερινής και θερινής τροπής. Τα δυο ηλιοστάσια θεωρούνται από πολύ παλιά με ιδιαίτερη σημασία. Τα συναντούμε τόσον στον Όμηρο (Οδύσσεια, άντρο τών νυμφών) όσον και στην Ινδική παράδοση.

Στην Ελληνική παράδοση το ζήτημα τών " πυλών τών θνητών και των αθανάτων " εμφανίζεται στα υπό τού Ομήρου θεολογούμενα, στην σύντομο εκείνη περικοπή τής Οδύσσειας, η οποία περιγράφει το περίφημο στην Ιθάκη "Αντρο τών Νυμφών" ο Πορφύριος μας άφησε πολύτιμη διατριβή που εχει διασωθεί.

Το άντρο τής Οδύσσειας είναι η εικόνα τού Κόσμου, είναι ο Ναός μέσα στον οποίον τελούνται τα Μυστήρια, με άλλες λέξεις ο τόπος τής εκδηλώσεως τών θείων πραγματώσεων, δηλαδή τών δημιουργημένων όντων. Είναι ο μυστικός εκείνος τόπος που το πνεύμα τής φύσεως περιπλανάται μέχρι να βρεί την είσοδο που θα τον οδηγήσει στο δρόμο απο την ζωώδη κατάσταση στην ανθρώπινη. Σε ένα μέρος τής Ιθάκης υπάρχει ένα λιμάνι που ονομάζεται Φόρκυνος... Στην άκρη τού λιμανιού υπάρχει στενόφυλλος ελιά, κοντά δε σε αυτήν ένα θελκτικό σπήλαιο σκοτεινότατο αφιερωμένο στις Νηρηίδες νύμφες. Στο άσυλο αυτό που δροσίζεται από νερά αστείρευτης πηγής, υπάρχουν κρατήρες πέτρινοι μέσα στους οποίους οι μέλισσες τοποθετούν το μέλι, ενώ πάνω σε μεγάλα πέτρινα υφαντήρια, οι νύμφες υφαίνουν υφάσματα θαλασσοπόρφυρα που εγείρουν τον θαυμασμό τού θεατή. Το δε Σπήλαιον έχει δυο εισόδους. Η μεν προς βορράν είσοδος πατείται από τους ανθρώπους, η δε προς νότον ανήκει μάλλον στους αθάνατους. Την εικόνα αυτήν ο νεοπλατωνικός Πορφύριος διακρίνει την παράσταση τού πεπρωμένου τών ψυχών, το δε άντρο τον Κόσμο στον οποίο εισέρχονται και εξέρχονται οι ψυχές, ακολουθώντας την εξελικτική των πορεία. Το άντρο είναι σκιώδες και ζοφερό - υλικος κοσμος - αλλά μια ανωτέρα τάξη έχει επινοήσει τα πάντα να παρουσιάζονται ευχάριστα.
Οι νηρηίδες συμβολίζουν τις ψυχές που πρόκειται να γεννηθούν.
Για αυτό υπάρχουν κρατήρες και αμφορείς και υφαίνουν ερυθρά υφάσματα. Τα υφάσματα συμβολίζουν την σάρκα την οποία θα περιβληθούν α ψυχές , ενσαρκούμενες στον κόσμο. Η βόρεια είσοδος χρησιμεύει για την κάθοδο τών ψυχών, η δε νότια είναι προορισμένη όχι για τους θεούς, αλλα για αυτούς που βαδίζουν προς αυτούς. Στον Τεκτονισμό η Κάθοδος συμβολίζει την πορεία τού αμύητου κατά την είσοδο του στην ζωή από την πύλη τών θνητών. Είναι η πορεία τής καθόδου τού ήλιου απο το θερινό ηλιοστάσιο προς το χειμερινό. Γι' αυτο και οι μαθηταί και εταίροι μισθοδοτούνται στον βορρά (πυλη τών θνητών). Αντιθέτως οι διδάσκαλοι που μισθοδοτούνται στον νότο (πύλη τών αθανάτων), έχουν αρχίσει την εξελικτική τους πορεία προς την Ανατολή, πορεία ανόδου τού ήλιου από το χειμερινό προς το θερινό ηλιοστάσιο. Όταν η πορεία τού διδάσκαλου συναντήσει την ανατολή έχουμε πια ισημερία, δηλαδή έχει καταφέρει να εναρμονίσει τον κόσμο τών αντιθέτων και βαδίζει επάνω στην χρυσή τομή. Ηπαραπέρα ανοδική πορεία τού διδάσκαλου θα τον ανεβάσει σε ανώτερες σφαίρες και θα τον οδηγήσει προς το τέλος τής διαδρομής που είναι η προσέγγιση και " ένωση " με το Θείον. Το σχήμα τού ζωδίου τού καρκίνου (♋) είναι μια άλλη υπενθύμιση τού νόμου τής δυάδος που κυβερνά τον άνθρωπο από την πρώτη στιγμή που ενσαρκώνεται αυτός επάνω στην Γη.

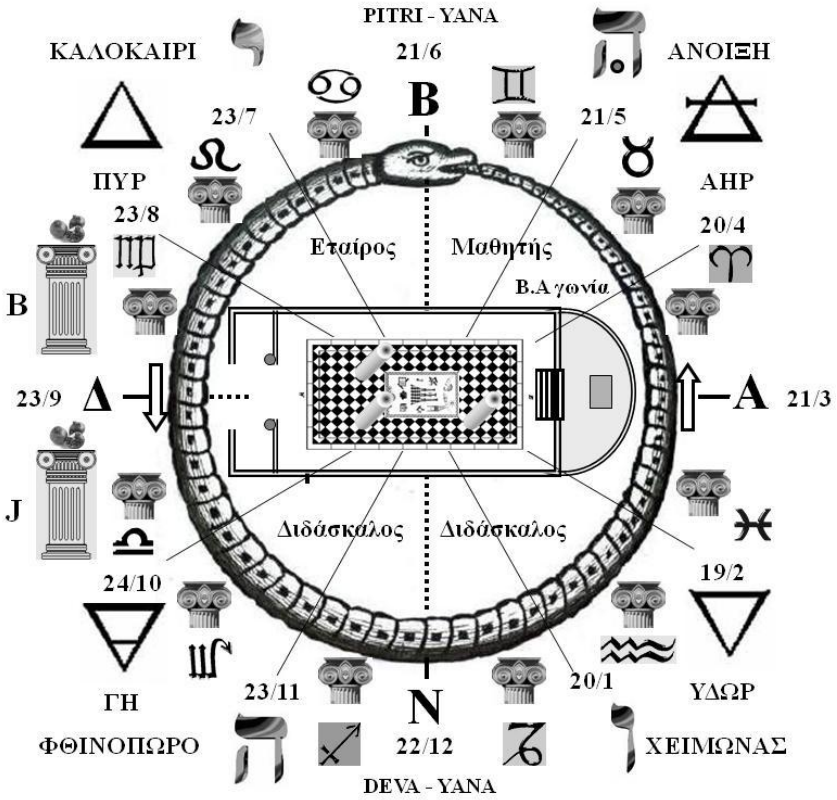
PITRI - YANA
ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ
21/6
ΑΝΟΙΞΗ
Β
23/7
21/5
ΠΥΡ
ΑΗΡ
23/8
20/4
Εταίρος
Μαθητής
Β.Α γωνία
Β
23/9
Δ
Α
21/3
J
Διδάσκαλος
Διδάσκαλος
24/10
19/2
ΓΗ
23/11
20/1
ΥΔΩΡ
Ν
ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ
22/12
ΧΕΙΜΩΝΑΣ
DEVA - YANA

Χειμερινό
Ηλιοστάσιο
Ουράνιος
Βόρειος πόλος
23.5°
Εκλειπτική
Β
Γη
Ουράνιος
Ισημερία
Ισημερινός
Ηλιος
Θερινό
Ηλιοστάσιο
Ν Ουράνιος
Νότιος πόλος

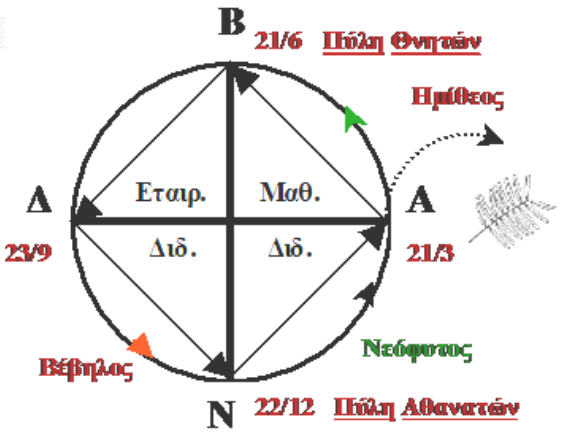
Β
21/6 Πόλη Θνητών
Ημίθεος
Δ
Εταιρ.
Μαθ.
Α
23/9
Διδ.
Διδ.
21/3
Βέβηλος
Νεόφυτος
Ν
22/12 Πόλη Αθανατών

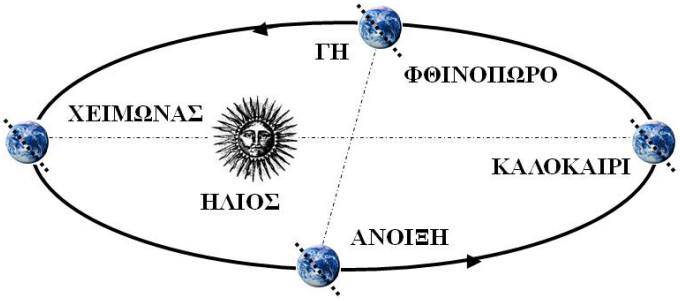
ΓΗ
ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ
ΧΕΙΜΩΝΑΣ
ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ
ΗΛΙΟΣ
ΑΝΟΙΞΗ

ΣΦΥΡΑ

(MALLET – HAMMER – GAVEL)

Είναι το σύμβολο τής δρώσης θελήσεως, τής ενεργείας πού βρίσκεται στην υπηρεσία τής φωτισμένης απο την καρδιά διανοίας. Η **Σφύρα** είναι το κατ' εξοχήν εργαλείο τών οικοδόμων καί των σιδηρουργών. Πολυάριθμοι " μυστ-αγωγοί " θεοί θεωρούνται ως οι θείοι εργάτες ωπλισμένοι διά τής **Σφύρας** : Βισβακάρμα, ο Τοβάστρι, ο Ηφαιστος, ο Κβετζαλκοάτλ, ακόμη καί ο Ιησούς επωνομάζεται "ο υιός τού ξυλουργού (τού Ιωσήφ).

Στις Τεκτονικές Στοές η **Σφύρα** ανατίθεται στα χέρια τού Σεβασμίου καί τών δύο Εποπτών.

Η Σμίλη από μόνη της, κρατούμενη διά της αριστεράς χειρός, σε τίποτε δέν θα χρησίμευε, εάν η **Σφύρα**, χειριζόμενη διά τής δεξιάς δεν κατάφερνε ισχυρό πλήγμα επί τής πρώτης. Πράγματι γιά να απαλλαγούμε από τα ελαττώματα μας μία πλατωνική αποφασιστικότητα σε τίποτε δεν θα ωφελούσε. Ο τέκτων, θεωρητικά καταρτισμένος, με απόφαση να δράσει πρέπει να σηκώσει με θέ-ληση την **Σφύρα** καί με θάρρος καί με ορμή να καταφέρει κτυπήματα γιά την κατεργασία τού ακατέργαστου.

Σύμβολο επιβολή,ς η **Σφύρα,** τιμάται πολύ μεταξύ τών τεκτόνων. Όταν κρούεται η Σφύρα όλοι σιωπούν καί υπακούουν στην Στοά. Τότε ο Διδά-σκαλος διατάσσει έπ' ονόματι όλων, αλλά την ίδια ισχύ, αν καί πιό περι-ωρισμένα έχει ο Εταίρος, ο οποίος κάμνει την προσωπικότητά του να τον υπακούει. Εργαστήριο σε μικρογραφία, σμίκρυνση τού Μακρόκοσμου, ο εμπνεόμενος υπό τού " Εργου " καλός Εταίρος κρατά με το αριστερό του χέρι την σμίλη καί με θάρρος χειρίζεται την **Σφύρα** καί με θέληση κρούει επί τού

ακατέργαστου, χωρίς να ακούγεται άλλος θόρυβος, παρά εκείνος τών καταφερομένων αποτελεσματικών κρούσεων. Η προσεκτική εργασία αποκλείει την φλυαρία. Η **Σφύρα** μερικές φορές θέτει σε πειρασμό τούς φλύαρους, πού δεν γνωρίζουν την σμίλη καί την κοπή τών υλικών. Ζαλίζονται τότε από τον δαιμονιώδη θόρυβο τών κτυπημάτων τής **Σφύρας** των πού όμως είναι άγονα καί ενίοτε αποσυνθετικά. Οι κακοί αυτοί « μεμυημένοι », υπερηφανεύονται γιά την θέλησή των πού κάποτε καί υπερσιτίζουν, χωρίς όμως να γνωρίζουν το πώς να την εφαρμόζουν συμφώνως πρός τους υγιείς κανόνες τής Τέχνης.
Ο Ελευθεροτεκτονισμός διδάσκει να θέλουμε, όχι ως υπνωτισταί ή ώς φακίριδες, αλλά ως σοφοί επιδιδόμενοι στην Τέχνη, να καταστούμε κύριοι τού εαυτού μας για να διατάζουμε την προσωπικότητα μας πρός το συμφέρον τού Έργου τής βελτίωσης στο οποίο οικεία και ελευθέρα βουλήσει αφιερωθήκαμε.

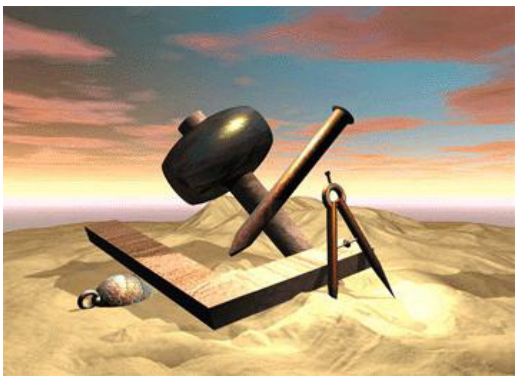

ΛΙΘΟΣ ΚΑΤΕΙΡΓΑΣΜΕΝΟΣ & ΑΚΑΤΕΡΓΑΣΤΟΣ

Στον Τεκτονισμό το πρώτο έργο τού μαθητού είναι η λείανση τού ακατέργαστου λίθου για να του δώσει τελικά το κυβικό σχήμα. Ο κυβικός είναι ήδη λόγω τού σχήματος του ένας θεμέλιος λίθος. Στην πραγματικότητα είναι μια εικόνα τού πρωταρχικού χάους, το οποίο περιέχει όλες τις δυνητικότητες και πρόκειται να διαταραχθει, για να οικοδομηθεί το Σύμπαν βάσει τών κανόνων ενός προκαταβολικού σχεδίου και από το οποίο έχουμε απομακρυνθεί.

Η φιλοσοφική λίθος ανήκει σύμφωνα με ωρισμενες όψεις σε ανάλογο συμβολισμό. Ο λίθος τού Τεκτονισμού είναι ανάλογος προς την πρώτη ύλη (Prima Materia) τών Ερμητιστών. Πρέπει να κατεργασθεί με επιμέλεια, με την βοήθεια τής σμίλης και τής σφύρας για να αποκτήσει σχήμα κύβου.

Μετά την λάξευση παραδίδεται στον εταίρο ο οποίος θα τον λειάνει και θα τον τελειοποιήσει.

Τέλος ο λίθος αυτός θα παραδοθεί στον διδάσκαλο και είναι το σύμβολο τής πραγμάτωσης τού αληθινού ανθρώπου.

Το σύνολο αυτό τού συμβολισμού αποτελεί το όλο έργο τής Μύησης με την οποία ο άνθρωπος τελειοποιείται για να θυσιαστεί κατόπιν προς χάριν τής ανθρωπότητας και τού καθήκοντος, προς χάριν τού ιδεώδους.

Η ΒΙΒΛΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

Είναι ενα απο τα τρια μεγάλα φωτα της στοάς (βίβλος, γνώμων, διαβήτης). Είναι τοποθετημένη επάνω στο βωμο, και κατα την έναρξη τών εργασιών, ανοίγεται στο ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α' κεφ. Β' (Η ωδή της Άννης-στερεώθη η καρδιά μου εν κυρίω ...και δίιδωσιν ισχύν τοις βασιλεύσιν ημών και υψώσει κέρας χριστού αυτού). Ο τεκτονισμός σαν οργανωμένη εταιρία ποτε δεν απαίτησε και ούτε απαιτεί την πίστη σε αυτήν εκ μέρους των μελών της. Δεν μπορεί γι' αυτο η Βίβλος να έχει καμμιά άλλη θέση στις Στοές παρά εκείνη τού συμβόλου. Είναι σύμβολο τής Αλήθειας, της Θείας αλήθειας που προέρχεται είτε απο ένα αποκαλυπτικό βιβλίο, είτε απο το μεγάλο βιβλίο τής Φύσεως.
Είναι βέβαιο οτι οι πρώτοι επαγγελματίες τεκτονες δεν είχαν " Βίβλο επι τού βωμού ". Το αρχαιότερο γνωστό τεκτονικό εγραφο ανάγεται στο 1390. Μας ομιλεί περι Τάγματος εμφανώς πρακτικού και συγχρόνως θεωρητικού. Δεν κάνει λογο για βίβλο επάνω σε βωμό, γιατί απλούστατα δεν υπήρχε. Πληροφοριες για την επίσημη χρήση τής Βίβλου έχουμε μονον κατα το 1723. Από το 1723 και μέχρι το 1750 η Βίβλος τού νόμου ήταν τα συντάγματα τού Andersen περιλαμβανομένων και των Αρχαίων Καθηκόντων (Old Charges). Βαθμιαία η Πάλαια Διαθήκη αντικατέστησε τα Αρχαία καθήκοντα και καθ-ιερώθηκε απο τότε, όχι όμως ως θρησκευτικό βιβλίο, αλλά σαν επικυρωτικό του όρκου που έδιναν οι μυουμενοι. Κάθε ένας τέκτων είναι ελεύθερος να διαβλέπει σε αυτήν (είτε στις Βέδες και το Κοράνι) το ιερό θρησκευτικό βιβλίο ή ένα ηθικό έγγραφο, την Ηθική δηλαδή διδασκαλία που βασίζεται στη μακροχρόνια εξέλιξη. Το γεγονός οτι στην Βίβλο υπάρχουν πολυάριθμοι μύθοι, αφηγησεις και παραδόσεις, οι οποίοι δεν ανταποκρίνονται στην σημερινή ηθική διδασκαλία, με κανένα τρόπο δεν μπορεί να υποβιβάσει την αξια τού βιβλίου αυτού που υπάρχει εδω και τόσους αιώνες. Εχει άλλωστε εξακριβωθεί οτι η Πεντάτευχος είναι καθαρά συμβολική στο περιεχόμενο της και αποτελεί την συνιστάμενη τών θρησκευτικών κινημάτων τα οποία προηγήθηκαν στην Ασια και στην Αίγυπτο, με σκοπό την αποκάλυψη τών μυστήριων τού ενός και μόνον Θεού. Για να γίνει κατανοητή επομένως η Πάλαια Διαθήκη πρέπει να ερμηνευτεί συμβολικά, διότι αν λειφθεί κατά γράμμα δεν παρουσιάζει καμμιά απολύτως έννοια.

Ο ΒΩΜΟΣ

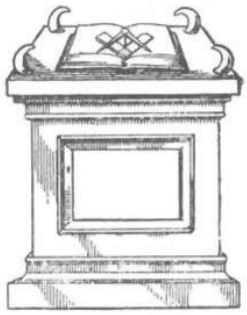

Τράπεζα συμβολικού σχήματος που χρησιμοποιείται σε όλες τις τελετουργίες. Από καμιά κάπως διαμορφωμένη θρησκεία τής αρχαιότητας δεν λείπουν οι βωμοί. Ετσι ο Νώε κατά την Πάλαια Διαθήκη μόλις βγήκε από την κιβωτό, ανέγειρε βωμό στον Κύριο, ο δε Ηρόδοτος γράφει ότι οι Αιγύπτιοι πρώτοι εφεύραν τους βωμούς. Είναι το σημαντικότερο τών επίπλων τής στοάς, δεν έχει όμως την σημασία τών θρησκευτικών δογμάτων αλλά καθαρά συμβολική. Στην αρχαιότητα οι βωμοί κατασκευάζονταν από χώμα ή πέτρα κυβικού συν ήθως σχήματος, προϋπήρξαν δε τών Ναών. Οι βωμοί ήταν κυρίως δύο.
Ενας μέσα στο ναό για τα θυμιάματα και ένας έξω στο ύπαιθρο για τις θυσίες. Ο συμβολισμός τού Τεκτονικού **βωμού** περικλείει και τις δυο αυτές έννοιες.
Είναι βωμός θυσίας, γιατί ο μυούμενος που δίνει τον όρκο, ρίχνει επάνω σε αυτόν τον **εγωισμό** του, τα **πάθη** του, τις **ορέξεις** του, τις **προλήψεις** και **προκαταλήψεις**, όλη την βέβηλη περιβολή του, θυσία προς τις Θείες Αρετές που υπόσχεται να ακολουθήσει στην νέα του ζωή, την Τεκτονική. Ταυτόχρονα ως θυμίαμα ανεβαίνουν προς τον Μ∴Α∴Τ∴Σ∴, οι σκέψεις για αδελφική αγάπη, αρωγή, ισότητα και δικαιοσύνη οι οποίες είναι αληθινά διαμάντια τού πραγματικού τέκτονα. Γι'αυτό ο βωμός είναι και το ιερότερο μέρος τής Στοάς.
Ο βωμός δεν υπήρχε στις αρχαίες στοές. Τέθηκε σε χρήση το " τέλος τού 18ου αιώνα. Ο Μάκεϋ γράφει οτι το κατάλληλο σχήμα είναι ο κύβος με ύψος ένα περίπου μέτρο, με τέσσερα κέρατα σε κάθε γωνία. Εχει επάνω του την Βίβλο τού Νόμου, τον Γνώμονα και τον Διαβήτη, καθώς και τα τρία μικρά φώτα τής Στοάς. Το σχήμα τού βωμού δεν είναι υποχρεωτικό ούτε καθιερωμένο και διαφέρει σε διάφορα τεκτονικά δόγματα καθώς και η θέση του μέσα στην στοά, κυρίως εκ τού λόγου ότι οι βωμοί δεν υπήρχαν στις πρώτες στοές. Τα τέσσερα κέρατα, κατά τον Μάκεϋ, τα οποία πρέπει να υπάρχουν στον βωμο, υπήρχαν στον Ιουδαϊκό ναό, κατασκευασμένα απο ξύλο "**σιτίμ**", είδους ακακίας (συμβόλου τής αθανασίας), όταν δε οι εγκληματίες έπιαναν ένα κέρατο, εύρισκαν άσυλο και ασφάλεια.

Ο ΓΝΩΜΩΝ

Γεωμετρικό σχεδιαστικό όργανο σχήματος ορθογωνίου, χρήσιμο για την χάραξη ευθειών και ορθών γωνιών. Ο γνώμων είναι σύμβολο τής ευσυνειδησίας με την οποία πρέπει οι άνθρωποι να εκτελούν πράξεις βάσει τού νόμου τής ορθής γωνίας, δηλαδή με Δικαιοσύνη, ορθοφροσύνη και ανθρωπισμό και μέσα στα όρια τών θείων και ανθρωπίνων νόμων. Η ορθή γωνία είναι η αρχή κάθε κατασκευής, γι' αυτό και ο γνώμων συνδιάζεται με τον διαβήτη ως κόσμημα τού Τεκτονισμού. Επειδή είναι το πρώτο κινητό κόσμημα τής στοάς στολίζει το λαιμό τού Σεβάσμιου ως διακριτικό σήμα τού αξιώματος του και ως διαρκής υπενθύμηση για τα σοβαρότατα καθήκοντα που τού έχουν ανατεθεί. Κατά τον Μάκεϋ ο γνώμων πρέπει να έχει λεία επιφάνεια, τα δε σκέλη του να σχηματίζουν ορθή γωνία, διότι είναι ο γνώμων τού λιθοδόμου και όχι τού ξυλουργού. Ετσι κακώς οι Γάλλοι τον σχεδιάζουν ανισοσκελή, οι δε Αμερικάνοι χαράσουν υποδιαιρέσεις μετατρέποντας τον σε μέτρο μήκους και πλάτους.

Η γενική του σημασία σαν σύμβολο τής ηθικής εκδηλώνεται ποικιλότροπα.

1. Στο νεόφυτο εμφανίζεται ως ένα απο τα τρία Μεγάλα Φώτα τής Στοάς.
2. Στον εταίρο ως ένα απο τα εργαλεία του.
3. Στον διδάσκαλο ως σύμβολο τών πράξεων στην ζωή του. Ο εταίρος που υπέστη εξέταση και έδειξε οτι χρησιμοποιεί την δραστηριότητα τού μοχλού στο προβάδισμα τού κανόνα, είναι άξιος να φέρει τον γνώμονα και να ονομαστεί Διδάσκαλος. Από εκεί και πέρα θα έχει να ελέγχει υλικά που έχουν υποστεί επεξεργασία, αλλά προ παντός θα μπορεί να βεβαιώνεται για την αρτιότητα τής λάξευσις τού δικού του πρώτου λίθου. Ότι είναι ακριβώς ορθογώνιο προσαρμόζεται και προσφέρεται για τις οικοδομικές ανάγκες. Ο τέκτων διδάσκαλος που φέρει τον γνώμονα επιβεβαιώνει την κοινωνικότητα του, την ορθότητα τών σχέσεων του με τους άλλους ανθρώπους. Δεν είναι πια ο ατομιστής που δεν λαμβάνει υπ' όψη του παρά μόνον τον εαυτό του. Διότι σαν τεχνίτης τής παγκοσμίας κατασκευής υπακούει στο ανθρώπινο και κοινωνικό μέτρο, δηλαδή στον γνώμονα. Είναι ο άνθρωπος που ξέρει να ζει κοινωνικά και επιδίδεται όσον εξαρτάται από αυτόν στο να φτιάξει μια καλλίτερη κοινωνία. Αυτό είναι το ιδανικό τής ηθικής τελειοποίησις που προσδοκά ο κάθε Τέκτων. Στην εσωτερική σημασία τού γνώμονα παρατηρούμε ότι έχει την σημασία τής ύλης. Ετσι ο γνώμων αντιπροσωπεύει απο την μια πλευρά την επίδραση τού άνθρωπου επάνω στην ύλη, και απο την άλλη την επίδραση τού ανθρώπου επάνω στον ίδιο του τον εαυτό. Αναφερόμενος στην ύλη ο γνώμων είναι παθητικός, ενώ ο διαβήτης, σύμβολο τού πνεύματος, είναι ενεργητικός.

Ο ΔΙΑΒΗΤΗΣ

Αρχιτεκτονικό όργανο για την χάραξη τών κύκλων και μέτρηση διαστάσεων. Ο κύκλος με κέντρο, είναι η πρώτη εικόνα που μπορούμε να χαράξουμε με την βοήθεια τού διαβήτη. Το σχήμα αυτό είναι το κατ' εξοχήν έμβλημα τού Ηλίου. Παρουσιάζει τον συνδιασμο τής απεριόριστης περιφέρειας με το σημείο (σύμβολο τής απαρχής κάθε εκδηλώσεως και εξελίξεως). Ετσι το απόλυτο και το σχετικό αναπαρίστανται με την δράση τού Διαβήτη, ο οποίος παρουσιάζει την εικόνα τής μονάδας (κεφαλή τού Διαβήτη) και τής δυάδος τα δύο σκέλη του). Ασφαλώς για τον λόγον αυτόν ο Τεκτονισμός κάνει χρήση τού εμβλήματος αυτού σε συνδιασμό με τον Γνώμονα στο κόσμημα τού Διδάσκαλου, και τα τοποθετεί στον βωμό τών Επισήμων Διαβεβαιώσεων για τον σχηματισμό τού συμβόλου τού Μακρόκοσμου.

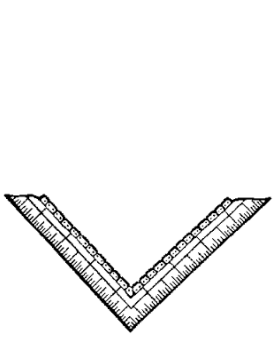

Ο **Διαβήτης** διδάσκει το καθήκον προς τους εαυτούς μας, το μεγάλο καθήκον τής κυριαρχίας στα πάθη μας, και την μέσα σε λογικά όρια διατήρηση τών επιθυμιών μας, μεσα στα όρια που συμβολικά περικλύονται από την περιφέρεια τού κύκλου. Σύμβολο τής αγάπης που περικλύει τα πάντα, κανονίζει την αισθηματική και ψυχική θέση τού τέκτονα προς την αδελφότητα και την ανθρωπότητα, διδάσκει ότι ενώ το ένα σκέλος του είναι μόνιμα τοποθετημένο στην καρδιά του, το άλλο τον συνδέει με όλους τους αδελφούς τέκτονες.

Ο Διαβήτης υπενθυμίζει ότι κατά την επιδίωξη τής πραγματοποίησης ενός ανωτέρου ιδανικού, δεν πρέπει να χάνουμε την σκέψη μας από την πραγματικότητα μεσα στην οποία ζούμε. Ενα αφηρημένο ιδανικό δεν πραγματοποιείται παρά μόνον αν προσαρμόζεται σε συγκεκριμένες ανάγκες.

Τα σκέλη τού διαβήτη που μπορούν να ανοίξουν σε οποιαδήποτε γωνία, επιτρέπουν να μετράμε και να ρυθμίζουμε την σχέση τού Απολύτου, τού ανώτερου ιδανικού και τής πραγματικότητας. Την σχέση τού **Εγώ** και τού μη εγώ. Την σχέση μεταξύ τής προσωπικότητας (κέντρο) και του ορίου μέχρι τού οποίου εκτείνεται ο επιδιωκόμενος σκοπός (περιφέρεια).

Ετσι ο **Διαβήτης** είναι το όργανο τού ανθρώπου που σκέπτεται με λογική που ενεργεί με διάκριση και γνωρίζει να μιλά μόνο όταν έχει επίγνωση του τι λέει. Κατά άλλην άποψη ο Διαβήτης είναι το σύμβολο ενός κύκλου ανθρώπων, και μάλιστα αδελφών, ο δε διαγραφόμενος κύκλος από αυτόν δεν έχει αρχή και τέλος και συμβολίζει την αιωνιότητα.
Τα δυο σκέλη τού διαβήτη καθορίζουν την ισορροπία μεταξύ δικαιώματος και καθήκοντος τού άνθρωπου, τα οποία έχουν περιορισμένα όρια.
Ο **Διαβήτης** σαν μια υπενθύμιση τών σχέσεων μας με την ανθρωπότητα, μας προτρέπει να προσαρμόζουμε τους εαυτούς μας προς το σύνολο, σαν αδελφοί να εργαζόμαστε και για τους υπολοίπους ανθρώπους για την εκπλήρωση τού υπέροχου μας προορισμού.

ΤΟ ΦΩΤΕΙΝΟ ΔΕΛΤΑ

Ειναι το ακτινοβολο τρίγωνο που βρίσκεται πανω απο την εδρα του Σεβασμίου. Δανεισμένο απο τον χριστιανικό συμβολισμό περιέχει στο κέντρο του είτε τον "ακοίμητο οφθαλμό" εἴτε το τετραγραμματο όνομα τής θεότητας יהוה με εβραϊκούς χαρακτήρες. Στην δεύτερη περίπτωση αναγράφεται είτε το τετραγραμματο όνομα τής θεότητας ΙΕΒΕ, οπότε συμβολίζονται οι νόμοι με τους οποίους δημιουργείται ο Κόσμος, είτε τρια Ιοδ י, που αντιστοιχούν προς τον αιώνιο χρόνο (παρελθόν-παρόν-μέλλον), το διάστημα (πλάτος-μήκος-ύψος), και προς την ύλη. Οι τρείς γωνίες τού Δέλτα υπενθυμίζουν είτε την έννοια τής τριάδος είτε την Τεκτονική τριλογία " Ελευθερία-Ισότης-Αδελφότης " και το τρίπτυχο " Σοφία-Ισχύς-Κάλλος".
Στο έμβλημα αυτό συνήθως διακρίνουμε τρία μέρη :

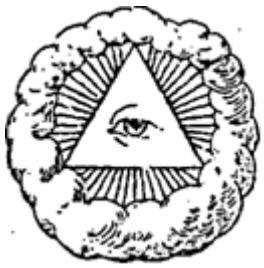

1) Ενα τρίγωνο που φέρει στο κέντρο του τον οφθαλμό τής νοήσεως ή τής ενσυνείδητης Αρχής.
2) Ακτίνες οι οποίες εκφράζουν την ενέργεια, την σταθερή εκτίναξη τού οντος, με την δύναμη τής οποίας το μαθηματικό και άνευ διαστάσεων σημείο, το οποίο είναι παντού, γεμίζει το άπειρο απεριόριστα.

3)Κύκλος απο σύννεφα, που εικονίζουν την ανάκλαση τών ακτινοβολιών στον εαυτό τους, την συμπύκνωση τους κάτω από την πίεση τής συρράξεως με άλλες ακτινοβολίες, αφού βέβαια απειρία εστιών προκαλεί άπειρο πλήθος ακτινοβολιών.

Το όλον είναι η εικόνα τού Όντος- Θεού μέσα στην απειρία τών εκδηλώσεων του, διότι είναι συγχρόνως τριπλό και ένα.
Για να πεισθεί κανείς, αρκεί να εξετάσει μια οποιαδήποτε πράξη η οποία δεν είναι νοητή, παρά σαν ενέργεια, που εξασκείται σε κάποιο πράγμα για να επιτευχθεί κάποιο αποτέλεσμα. Σε κάθε τι που γίνεται, και συνεπώς και σε ότι υπάρχει παρεμβαίνουν τρεις όροι :
1) Ο παράγων που Δρά.
2) Αυτό που υφίσταται την Ενέργεια.
3) Το παραγόμενον Αποτέλεσμα.

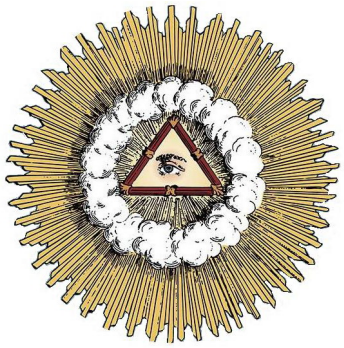

ΤΟ ΜΩΣΑΪΚΟ ΔΑΠΕΔΟ

Το Δάπεδο τής Στοάς το οποίο αποτελείται απο λευκά και μαύρα τετράγωνα σε σχήμα Ζατρικίου, με μήκος διπλάσιο απο το πλάτος. Το Μωσαϊκό το οποίο Ελληνικά λέγεται ψηφιδωτό, χρησιμοποιόταν κυρίως από τους Ρωμαίους που το ονόμαζαν MUSIVUM και από αυτό οι Ιταλοί το ονόμασαν MUSAICU, οι δε Γάλλοι MOSAIQUE και οι Αγγλοι MOSAIC. Η ιδέα ότι η ονομασία προέρχεται από την λεξη Μωϋσής έχει προ πολλού απορριφθεί, η δε παράδοση ότι έτσι ήταν κατασκευασμένο το Δάπεδο τού Ναού τού Σολομώντα, και απο εκεί το πήραν οι Τέκτονες, δεν έχει Ιστορικά επιβεβαιωθεί.
Το Μωσαϊκό Δάπεδο είναι παλαιό Σύμβολο που το συναντάμε στα πρώτα Τυπικά τού 18ου αιώνα. Τοποθετείται μεταξύ τών κοσμημάτων τής Στοάς σε συνδιασμό με τον οδοντωτό Κόρυμβο και τον Ακτινοβολο Αστέρα.

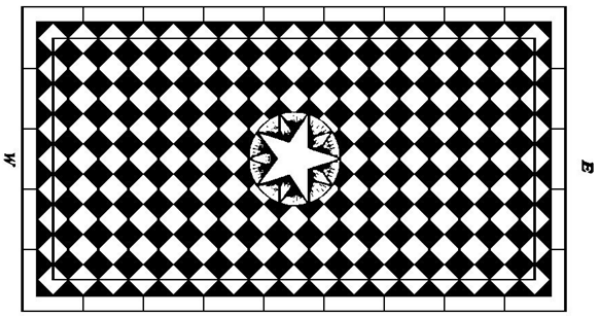

Τα εναλλασσόμενα μαύρα και λευκά τετράγωνα παριστάνουν την ποικιλία τών πραγμάτων που στολίζουν και ομορφαίνουν την Δημιουργία, την ανάμιξη τών ζωντανών και υλικών πραγμάτων, τα έμψυχα και τα άψυχα μερη της. Επίσης παριστάνουν τις αντιθέσεις που παρουσιάζονται εις τα πράγματα τού Κόσμου (νόμος τής δυάδας), θετικό και αρνητικό, ενεργό και παθητικό, φως και σκοτάδι κ.λ.π. Ακριβές ισοδύναμο έχουμε στην Κινέζικη παράδοση με τις αρχές **Γιν-Γιαγκ**, όπου το Γιν είναι το μαύρο και Γιάγκ το λευκό.
Η αρμονική ύπαρξη τών δυο αυτών άρχων ονομάζεται στα Κινέζικα Ταϊ-Κι και παριστάνεται με το σύμβολο όπου φαίνεται η έννοια τού αντιθέτου.
Κατά τον Ραγκόν είναι το έμβλημα τής ποικιλίας τού εδάφους τής Γης, συμβολίζει δε την ένωση όλων τών Τεκτόνων τής Γης ανεξαρτήτως πεποιθήσεων. Ο WIRTH πιστεύει ότι το Μωσαϊκό Δάπεδο αποτελεί την εικόνα τής Αντικειμενικότητας. Ο Μύστης στέκεται και προχωρεί στην ζωή επάνω στο Δάπεδο αυτό, το οποίο εμφανίζει σε ακριβή αναλογία τις χάρες και τους πόνους, τις απολαύσεις και τις θλίψεις τών ζωντανών όντων. Η σχέση ένα προς δύο κάλλιστα θυμίζει τον Νόμο τής Δυάδας ή τών Αντιθέτων.

De Profuntis, το Μωσαϊκό Δάπεδο αποτελεί συχρόνως εικόνα τού Σώματος και τού Πνεύματος, ενωμένων μεν αλλά χωρίς να διαχωρίζονται. Σκοτάδι και Φως συνδέονται στο μωσαϊκό Δάπεδο, συμπλέκονται αν λάβει κάνεις υπ' όψη την διαχωριστική γραμμή τών τετράγωνων. Οι γραμμές ομως που χωρίζουν την μια σειρά απο την άλλη , σχηματίζουν μια ευθεία οδό που έχει το λευκό και το μαύρο πότε δεξιά και πότε αριστερά. Οι γραμμές αυτές είναι ο δρόμος του Μυημένου ο οποίος δεν πρέπει να απορίιπτει την συνηθισμένη Ηθική αλλά να υψώνεται επάνω από αυτήν. Ο δρόμος αυτός, οι γραμμές αυτές δεν διακρίνονται απο τους βέβηλους. Αυτοί διακρίνουν μόνον τα λευκά και μαύρα τετράγωνα και ακολουθούν την πλατεία οδό, την εξωτερική, περνώντας διαδοχικά απο το λευκό στο μαύρο και απο το μαύρο στο λευκό.

Ο Μύστης αντίθετα ακολουθεί την εσωτερική οδο, την στενή, και ακολουθεί πορεία μεταξύ τών λευκών και μαύρων τετράγωνων τα οποία εμποδίζουν την προσέγγιση του στο Φως, όπως λέει και ο Ματθαίος στο Ευαγγέλιο του :

" Στενή πύλη και Τεθλιμένη η οδος η απάγουσα εις την Ζωήν και ολίγοι οι ευρίσκοντες αυτήν ".

Ο εξωτερικός Συμβολισμός τού Μωσαϊκού Δαπέδου είναι εκφραστικός. Αυτός που θέλει να παραμείνει μόνον στο λευκό απο πλευρά καθαρά θρησκευτική θα υπομένει από παντού τις εφόδους τών σκοτεινών δυνάμεων. Αντίθετα εκείνος που λαμβάνει το μαύρο ως κανόνα ζωής περιτριγυρίζεται γρήγορα απο τις λευκές δυνάμεις που τον υποχρεώνουν να εγκατάλειψει την θέση του. Καθε δράση προκαλεί αντίδραση η οποία αποκαθιστά την προς στιγμήν διαταραχθείσα ισσοροπία.

Τέλος σύμφωνα με βαθείς μελετητές τής εσωτερικής ιδέας και ζωής τού Τεκτονισμού, κατά την διάρκεια τών Εργασιών της στοάς, η σταθερά προσήλωση όλων τών Αδελφών στο υψηλό εργο που επιτελείται, η συγκέντρωση τής σκέψης τους μονο στις εργασίες τής στοάς, η άκρα σιγή και τάξη, προκαλούν όγκους Πνευματικής επιδρασις και υψηλή Μυσταγωγική ατμόσφαιρα. Δημιουργείται ένα είδος ¨ Δυναμικού πεδίου ¨ με διεύθυνση τών δυναμικών γραμμών κατά μήκος και πλάτος τής Στοάς, και ιδίως γύρω απο το μωσαϊκό δάπεδο, και καθε ένας που κινείται θα πρέπει να προσέχει να κινείται κατά την διεύθυνση τού πεδίου και όχι αντίθετα ώστε να μη δημιουργήσει διαταραχή. Ετσι κινούμεθα πάντα μέσα και γύρω από το Μωσαϊκό δάπεδο κατά μια φορά και ειδικότερα κατα την φορά τών δεικτών τού ωρολογιού ↻.

ΟΙ ΣΤΗΛΕΣ Β∴ & J∴

Οι στήλες Β∴ και J∴, κατ' αναπαράσταση τών στηλών στον Ναό τού Σολομώντος (Παραλειπομένων Βασ. κεφ. Γ'), έχουν πολλαπλή ερμηνεία. Στην στήλη Β∴ ο Σολομών έδωσε την ονομασία Βοάζ, εκ τού εβραϊκού μπέτεν και τής λέξεως οάζ = ισχύς, και σημαίνει " εν αυτώ (τω θεώ) η Ισχύς ". Συμβολικά παριστάνει, την άρνηση, το παθητικό στοιχείο τον υδράργυρο τής αλχημείας. Στην στήλη J∴ ο Σολομών έδωσε την ονομασία Ζακέν, εκ τού εβραϊκού Γιάχ = Θεός και τής λέξεως ιαχείν = θα στήριξη, και σημαίνει " ο Θεός θα στήριξει ". Συμβολικά παριστάνει το θετικό στοιχείο, την σταθερότητα, το αμετάβλητο το θείον τής αλχημείας. Συνήθως η στήλη Β∴ είναι μαύρη ενώ η στήλη J∴ είναι λευκή. Κατά την είσοδο στην Στοά η στήλη J∴ βρίσκεται δεξιά (άρρεν στοιχείο), και η στήλη Β∴ βρίσκεται αριστερά (θήλυ στοιχείο).

Αι στήλαι είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι συμβολίζουν τα αντίθετα, που αποτελούν τον νόμο τής δυάδας, και τα οποία είναι συμβιβαστά.

Η συνηθεισμένη ζωή διέπεται απο τον νόμο τής δυάδας που παριστάνει τον ανταγωνισμό, την άρνηση έναντι τής βεβαίωσης, και κατά συνέπειαν το εμπόδιο, τις δυνάμεις τής αντίστασης. Η δυαδικότης αυτή είναι το τεχνητό πλάσμα τού αναλυτικού πνεύματος διότι συμπληρώνεται από ένα ενδιάμεσο όρο που την μετασχηματίζει σε τριαδικότητα.

Ετσι το θερμό και το ψυχρό συμβιβάζονται προς το χλιαρό, το φως και το σκοτάδι στο ημίφως, το αρσενικό και το θηλυκό προς το παιδί. Απ' αυτά απορρέει ο θεμελιώδης νόμος τής εναρμονίσεως και εξισορροπησεως τών αντίθετων (Coincidentia Oppositorum), γνωστός και ως νόμος τής Τριάδας, ο οποίος βρίσκει εφαρμογή σε όλη την Δημιουργία και τις εκδηλώσεις της.

Ο μύστης και Τέκτων σ' όλη την διάρκεια τής ζωης του έχει συνεχώς να ασχοληθεί με την εναρμόνιση αντίθετων πραγμάτων.

Οι στήλες Β∴ και J∴ μαζί με το βωμό τών όρκων παριστάνουν τον νόμο τής τριάδας, την αρμονική συνεργασία « αυτών που βρίσκονται στην στήλη Β∴ με αυτούς που βρίσκονται στην στήλη J∴.

Η συνεργασία αυτή οδηγεί το πλήρωμα προς την Ανατολή, προς το Φως.
Ο Πυθαγόρας θεωρεί τη δυάδα σαν την κυρία ουσία. Η μονάς, λαμβανομένη μόνη της, συγκενεύει κατά πολύ προς το απόλυτο Ένα. Είναι απροσδιόριστος και ακαθόριστος όχι μόνο για μας αλλά και για τον ίδιο τον εαυτό της.
Η ενότητα όμως τής μονάδας δεν διαρκεί πολύ, διότι μόλις σαν Απόλυτο αποφάσισε να εκδηλωθεί με την παραγωγή ενός σημείου, αμέσως δημιουργήθηκε και η περιφέρεια, σαν αντανάκλαση τής μονάδας, η διάκριση, η αντίθεση, ο ανταγωνισμός. Αν η ομοιογένεια δεν πάψει, καμμιά διάκριση δεν είναι νοητή. Με την αντίθεση, έχουμε συνείδηση τών όντων.
Ο αριθμός 2 είναι απαραίτητος για να γίνει σύγκριση με την μονάδα.
Αν η μονάς δεν ξεδιπλωθεί, δεν αναπτυχθεί σε άλλες μονάδες, δεν εγκαταλείψει δηλαδή την ενότητα με το να γίνει πολλαπλότητα, ποτέ δεν θα συλλάβει την έννοια τής ύπαρξης της, ποτέ δεν θα εκδηλώσει την οντότητα της, και καμμία πράξη δεν θα μπορεί να εκτελέσει.
Αν η αρσενική αρχή, δεν προβληθεί επάνω στην θηλυκή αρχή καμμία γονιμοποίηση, κανένα αποτέλεσμα, καμμία δημιουργία δεν είναι δυνατή.
Ετσι η διάκριση, σαν συνέπεια τής δυαδικής πόλωσις, είναι η βάση όλων τών κοσμικών εκδηλώσεων.
Τέλος μια άλλη ερμηνεία σε αναφορά με τον Ναό τού Σολομώντα είναι :
Επειδή στις προϊουδαϊκές εποχές (προ τής οικοδομήσεως τού Ναού) οι Θεοί παριστάνονταν σε πολλούς λαούς με στήλες, ο Σολομών ενδιαφερόμενος για την συνένωση τών λαών τού Ισραήλ, που λάτρευαν διάφορους θεούς, κυρίως τον Βαάλ και τον Ιεχωβά, αφιέρωσε σε αυτούς τις δυο στήλες τού Ναού για να πετύχει την εναρμόνιση και εξισορρόπιση τών διάφορων τάσεων μέσα στον Ναό (Βασιλειών Γ', κεφ. ιη' στίχοι 18, 21).
Οι στήλες B∴ και J∴ όπως και οι στήλες τού Ναού τού Σολομώντα φέρουν στο επάνω μέρος τους ανοικτά ρόδια. Ο σφαιρικός καρπός και οι στενά ενωμένοι σπόροι, ενδεχόμενα συμβολίζουν την Παγκοσμιότητα και ενότητα όλων τών Τεκτόνων επάνω στην Γη. Επίσης την αφθονία και την γονιμότητα, και τον πολλαπλασιασμό τών μορφών και των όντων η οποία προκαλείται απο την συλλειτουργεία τών τριών κοσμογονικών Νομών, της κινήσεως, της ζωής και της ενέργειας. Η κίνηση συμβολιζόμενη από την στήλη B∴ καθώς εκδηλώνεται μας δίνει την έννοια τής ζωής που παριστάνεται από την στήλη J∴.
Αλλά οι δύο αυτοί νόμοι τής ουσίας τής Φύσεως, κατά τον Σπυρίδωνα Νάγο †, δεν θα ήταν νοητοί αν δεν μορφοποιούνταν από τον τρίτο νόμο τής ενεργείας, που παριστάνεται από την Βίβλο τών επισήμων διαβεβαιώσεων.

Ο ΘΥΣΑΝΩΤΟΣ ΚΟΡΥΜΒΟΣ

Αυτός είναι χονδρό σχοινί με μορφή πλεξούδας δυο χρωμάτων, λευκού και κυανού. Περιβάλλει ολη την Στοα κατα μήκος των τοίχων, στο ύψος των σημείων τού ζωδιακού κύκλου και καταλήγει σε δυο θυσάνους καθένας από τους οποίους πέφτει απο την κορυφή τής B∴, και J∴ αντίστοιχα. Κατά την διαδρομή του ο κορυμβος σχηματίζει στην θέση τών ζωδίων 12 χαλαρούς κόμβους σε σχήμα πλάγιου οχτώ (∞) σημείου τού άπειρου. Στην διδασκαλία τού βαθμού τού μαθητού υποδηλώνει το καθήκον τού μαθητού να βλέπει απο τα πρόσκαιρα και παροδικά προς τα αιωνία και το άπειρο. Στο σύνολο του ο κόρυμβος περιέχει πολλές συμβολικές έννοιες. Κατά τον Λέννιγκ συμβολίζει τους αδελφικούς δεσμούς που ενώνουν μεταξύ τους σε ολόκληρη την γη τους Τέκτονες. Εκπροσωπεί όπως γράφει ο Os. Wirth την ενωτική άλυσσο οι δε κόμβοι τους δεσμούς τής αγάπης. Εις την λαογραφία οι κόμβοι θεωρούνται σύμβολα διαρκούς αγάπης και ενώσεως. Στον εσωτερισμό παριστάνουν συμβολικά τα μέσα ενώσεως τών όψεων τού άνω με το κάτω, ο δε οκτάσχημος βρόχος ∞ παρουσιάζεται σαν σύμβολο πηγής τής νέας ζωής.

Ο Δρ. Papus τον αποκαλεί " Θείο σημείο τής αιωνίας ζωής ". Η ελλειπτική ανάπτυξη τού κορύμβου και η απόληξη του στις στήλες B∴ και J∴ μπορεί να συμβολίσει την πορεία τού ήλιου τής λογικής στον διανοητικό μας ουρανό, μέσα σε στενά όρια εκείνου που μόνο είναι προσιτό στον άνθρωπο, δηλαδή τα στενά όρια τής λογικής που ταλαντεύονται μέσα στον νόμο τών αντιθέτων- στήλες B∴ και J∴, εναλλαγή λευκού και κυανού χρώματος στον κόρυμβο, (Βλέπε και στήλες B∴ και J∴).

Τέλος ο Μάκεϋ εξετάζοντας την προέλευση τού κορύμβου, εκφράζει την άποψη ότι προέρχεται από παλιά συνήθεια τών πρώτων Τεκτονικών Στοών.
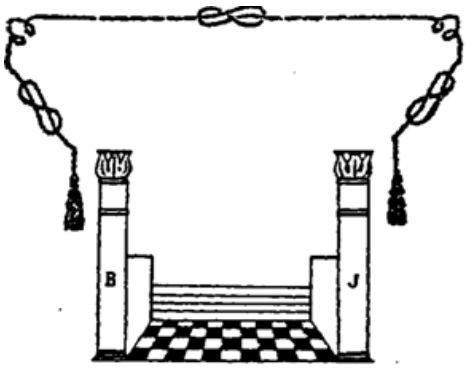
Στις αρχές τού 18ου αιώνα, κατά τις τελετές μυήσεως, τα σύμβολα τού Τάγματος χαράσσονταν με κιμωλία στο δάπεδο, η δε εικόνα αυτή πλαισιονόταν από ένα κυματοειδές σχοινί που στολιζόταν με θυσάνους. Ο πίνακας αυτός έγινε αργότερα μόνιμο κόσμημα τής στοάς (Τάπης) ο δε θυσανωτός κόρυμβος μεταφέρθηκε σαν διακόσμηση τού Ναού στην θέση που βρίσκεται σήμερα.